

Zuzana Pospíšilová
Ilustrovala Jitka Aučralová

Matěj a Megasaurus

čte | ní |
pro
prv | ňáč
ky

 GRADA®

čte ní
pro
prv ňáč
ky

 GRADA®

Luzana Pospíšilová
Kusťovala Jela Aubraťová

Matěj a Stegosaurus

Zuzana Pospíšilová

Malěj a Stegosaurus

TIRÁŽ TIŠTĚNÉ PUBLIKACE:

Vydala Grada Publishing, a.s.
U Průhonu 22, 170 00 Praha 7
tel.: +420 234 264 401, fax: +420 234 264 400
www.grada.cz
jako svou 5573. publikaci

Ilustrace Iveta Autratová (www.ivetaautratova.com)
Odpovědná redaktorka Helena Varšavská
Sazba a zlom Antonín Plicka
Zpracování obálky Iveta Autratová, Antonín Plicka
Počet stran 72
Vydání 1., 2014

Vytiskla tiskárna FINIDR s.r.o. Český Těšín

© Grada Publishing, a.s., 2014
Cover Illustration © Iveta Autratová

ISBN 978-80-247-4850-4

ELEKTRONICKÉ PUBLIKACE:

ISBN 978-80-247-9325-2 (ve formátu PDF)
ISBN 978-80-247-9326-9 (ve formátu EPUB)

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována ani šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude trestně stíháno.

Obsah

Předmluva	7
Matějova záliba	9
V knihovně	13
Co teď?	17
Hodně velké tajemství	21
Kam s ním?	25
Zvláštní sen	29
Ve škole	33
Pokus se vydařil	37
Pexeso	41
Zloději	45
Policejní vyšetřování	49
Do dinoparku!	53
Stegovláček	57
V kině	61
Zítra se jde do knihovny!	65
Loučení	69

Předmluva

Matěj miluje dinosaury a rád by se o nich dozvěděl co nejvíce. Společně s maminkou a sourozenci zajdou do knihovny a tam si několik knih o dinosaurech vypůjčí. Jedna z knížek ale není úplně obyčejná. Stegosaurus z obrázku najednou oživne. Matěj přemýšlí, jak je to možné, a nakonec na to přijde. Stačí jen voda a dotek dlaně. S mírumilovným stegosaurom se skamarádí a společně zažijí spoustu zajímavých chvil. Stegosaurus, kterému Matěj říká Stegy, pomůže zahnat zloděje a pobaví děti v dinoparku. Když přijde čas na vrácení knihy zpět do knihovny, je Matěj zklamaný. Nechce se rozloučit se svým báječným kamarádem, ale rodiče mu nakonec slíbí, že mu za vzorné chování stejnou knihu koupí.

Pokud máte rádi dinosaury a milou legraci, bude se vám příběh o Matějovi a stegosaurovi určitě líbit.

Matějova záliba

„Matěji, uklid’ si to oblečení! Nechápu, proč se musí ponožky válet po zemi!“ zlobila se maminka, ale Matěj ji skoro nevnímal. Byl zabraný do své dinosauří encyklopedie. Žasl nad pravěkými zvířaty. Prohlížel si obrázky a snažil se naučit jejich složité názvy.

„Ty mě neslyšíš?“ zkusila to maminka znovu. Tentokrát Matějovi zaklepala na rameno. To ho vytrhlo z přemýšlení, a tak se zeptal: „Co?“

„Říkala jsem, ať si tady uklidíš!“ zopakovala maminka.

Matěj vstal neochotně od stolu a začal sbírat špinavé oblečení. Pak ho odnesl do prádelního koše a opět se ponořil do čtení.

Tak to šlo den co den. Když přišel ze školy, hned si prohlížel knihy o pravěku. Když měl

doma všechny prolistované, chtěl rodiče uprosit o nové.

„Prosím, prosím! Třeba k narozeninám,“ snažil se škemrat.

„Ale narozeniny máš až za půl roku!“ smála se maminka.

„Když to dostanu teď, tak já už pak nic dalšího nebudu chtít,“ odpověděl Matěj. Pak se zarazil a dodal: „Nebo jenom nějaké maličkosti.“

„Víš co? Zajdi si do knihovny,“ uzavřel debatu tatínek. „Tam si můžeš půjčit knih habaděj!“

„I o pravěku a o dinosaurech?“ ujišťoval se Matěj.

„I o pravěku a o dinosaurech!“ odpověděl rázně tatínek a rozprostřel před sebou noviny. To bylo jasné znamení, že o ničem dalším už mluvit nehodlá.

„To není špatný nápad,“ zamyslel se Matěj a obrátil se k mamince: „Mami, zajdeš se mnou do knihovny?“

Maminka se mile usmála. Pro Matějovu zálibu měla pochopení. Rozhodně to bylo lepší, než kdyby střílel z praku nebo někomu ve škole ubližoval.

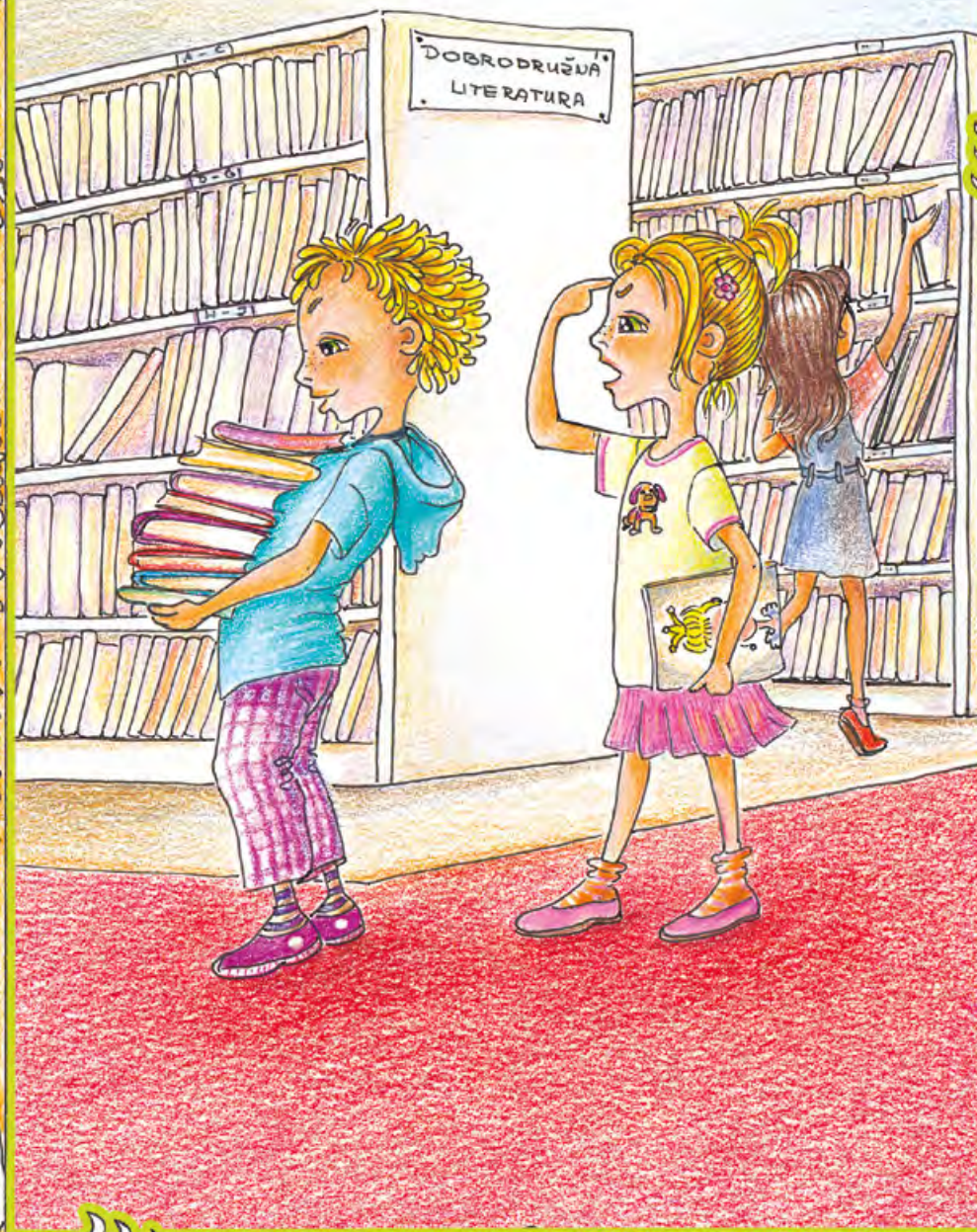
„Půjdu s tebou. Ale pod jednou podmínkou!“

„Jakou?“ zhrzil se Matěj.

„Že si po sobě hezky uklidíš!“ mrkla na něj maminka.

„To je hračka!“ mávl rukou Matěj a utíkal ustlat postel, posbírat papírky a urovnat knihy na policiče.

V knihovně

Druhého dne odpoledne se maminka, Matěj, Patricie i malá Barborka vypravili do knihovny. Sluníčko hezky hřálo a Matěje navíc popoháněla touha po nových knížkách. Těšil se, že objeví dinosaura, kterého ještě nezná.

Když vešli do knihovny, Matěj se nejdřív zarazil. Byly tady stovky, tisíce a dost možná i miliony knih. Jak se dá mezi tolika knihami najít ta pravá? To je jako hledat jehlu v kupce sena.

Paní knihovnice byla naštěstí velmi moudrá a zkušená. Z Matějovy tváře vyčetla jeho obavy a narovinu se mile zeptala: „O čem by sis chtěl číst?“

Odpověď byla snadná: „O dinosaurech!“

Paní knihovnice se usmála ještě víc.

Vzala Matěje za ruku a odvedla ho k regálu,

ve kterém byli samí dinosauři. Ne živí! Jen v obrázkových knížkách. Matějovi se rozzářily oči. Připadal si jako v tom nejkrásnějším snu.

Paní knihovnice mu vysvětlila, jak to v knihovně chodí, a pak se věnovala jeho stejně staré sestře, taky prvňačce. Patricie má ráda pohádky o princích a princeznách. I ty tady byly.

Barborka si zatím prohlížela barevná leporela a nutila maminku, ať jí pořád dokolečka čte básničku o pejskovi.

Paní knihovnice dětem vysvětlila, že knížky, které si chtějí půjčit, mají dát na jednu hromádku. Barborka chtěla domů tři leporela a Patricie si půjčila dvě knížky o princeznách. A Matěj? Ten se snažil na jednu hromadu přestěhovat celý regál.

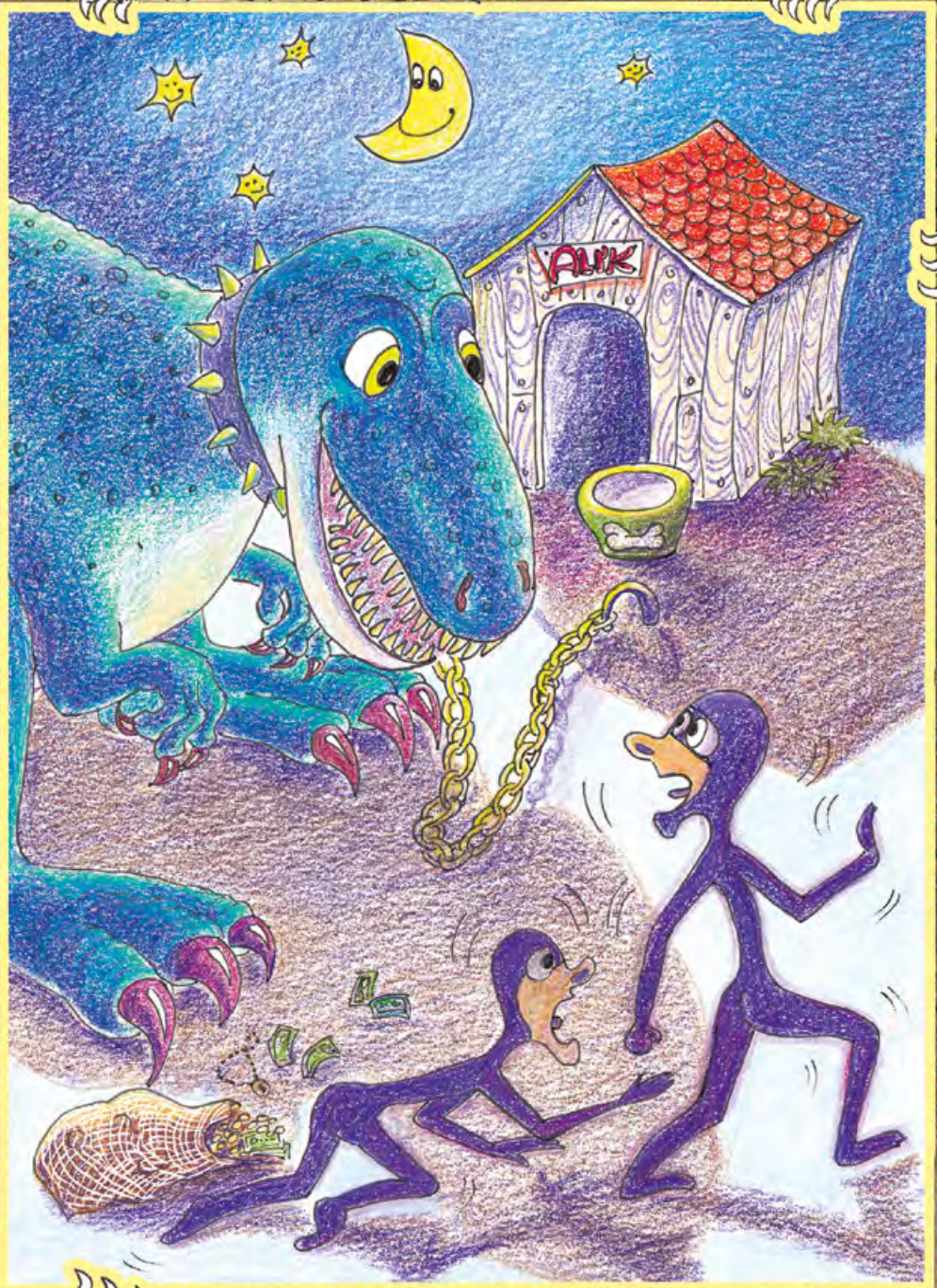
„To asi nepůjde,“ zastavila ho vlídně paní knihovnice. „Tolik knih neunesíš!“

„Ale unesu!“ mračil se Matěj.

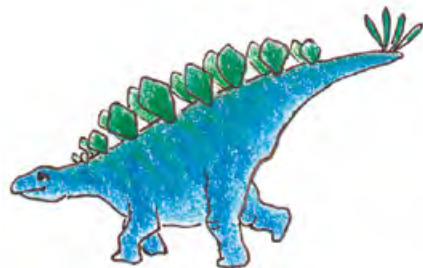
„Kdyby si někdo jiný chtěl půjčit knihu o dinosaurech, nic by tu nezůstalo! Navrhuji, ať si vezmeš pět knížek. Za měsíc přijdeš zase, knížky vrátíš a půjčíš si další!“

„Tak jo,“ souhlasil nakonec Matěj.

Co teď?

Když dorazili domů, Patricie se zavřela v pokojíčku. Popadla jednu z knížek a hned se do ní začetla.

Matěj si taky jednu vzal a vydal se s ní na zahradu. Seděl na zahrádce, listoval v knížce a přemýšlel, jaké by to bylo, kdyby měli doma místo kocoura nějakého dinosaura. Nejlepší by byl Tyrannosaurus Rex. Ten je ze všech nejsilnější. Matěj zavřel oči a na chvíli si začal představovat, jaká by to byla legrace, kdyby u nich v psí boudě bydlel tyranosaurus. V noci by se k nim chtěli vloupat lupiči a on by je k smrti vystrašil. Při té představě se musel Matěj smát.

Odpoledne ubíhalo rychle. Protože po několika deštivých dnech konečně svítlo sluníčko, dostal Matěj žízeň. Nechtěl maminku

s Barborkou rušit při čtení leporel, a tak si sám nalil vodu. Se sklenicí se opatrně vracel na zahradu. Napil se a pak chtěl sklenici odložit na stůl, ale kapka vody ukápla na obrázek stegosaura. Matěj se snažil kapku vysušit, aby se kniha nezničila. Je přece půjčená!

Kapesník po ruce neměl, tak přikryl kapku vlastní dlaní.

A pak se to stalo!

Když se podíval, jestli je stránka suchá, kapka už tam nebyla. Ovšem obrázek stegosaura chyběl taky.

Co teď? Zeptal se sám pro sebe Matěj. Hlavou mu blesklo, že se ta hodná paní knihovnice bude zlobit. Pak si řekl, že bude lepší, když tam obrázek raději dokreslí. Vstal ze židle, že si dojde pro pastelky, ale pak se hned posadil.

Roztřásla se mu kolena, z hrdla se neozval ani tenký hlásek, i když se mu chtělo křičet ostošest. Na zahradě byl dinosaur. Obrovský, živý stegosaurus! Kdyby už dozrály jahody, určitě by je všechny snědl. Tak si pochutnával aspoň na jahodových listech a spokojeně přitom mával svým trnitým ocasem.

Co teď? Prolítlo Matějovi hlavou. Dnes už podruhé.

